

opfattet af den ærede Formand, at Betænkningen har givet Anledning til den — undlod han at omtale Søværnsloven og dens Stilling i Forsvarsudvalget, men gik strax over til Hærloven, og det var meget fornødt gjort af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. I Samlingen 1873—74, da det nedsatte Hæruvalg ogsaa havde Søværnsloven til Behandling, var den ikke Gjenstand for Behandling i nogetsomhelst Møde. Næst efter, 1874—75, var Søværnsloven under en flygtig Omtale i to af Udvalgets Møder, nemlig i Møderne den 19de og 22de Februar 1875. Der blev indbragt Etindringsforslag, hvorefter der blev stillet to Rækker, en af mig og en af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Zugen), men de kom aldrig til Behandling i Udvalget, uagtet det blev siddende i næsten to Maaneder efter den Tid. Hvad angaar Hærloven og dens Stilling i Udvalget, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds mest gav sig af med at omtale, var den i hele Samlingen 1873—74 kun under Omtale i tre Møder; nemlig Møderne den 9de, 13de og 16de Februar 1874. I 1875 var den derimod Gjenstand for udfølgelig Behandling, der førte til Afgivelse af en Betænkning. Jeg har allerede omtalt, at naar Mindretallet maatte lade denne Sag trække noget ud, var det, fordi vi, efter at Flertallet havde forelagt os sit Ultimatum i denne Sag, fandt det nødvendigt at underkaste den en særegen Drøftelse, og dertil brugte vi saaledes, som vistnok rigtigt angivet, 10 Dage; naar det er Hærloven, der tales om, antager jeg ikke, det er noget langt Tidsrum. Naar det ærede Medlem dernæst gik over til at rette Behreidelser mod det andet Thing, fordi det havde haft Forsvarsagen i 16 Dage, uden efter hans Mening at behandle den tilstrækkeligt, er jeg i saa Henseende i Stand til at oplyse, at Sagen blev anmeldt i Landstinget den 30te April 1875, kom til Behandling den 5te Mai og blev da henviset til et Udvalg; jeg tror saaledes heller ikke, at denne Behreidelse rammer. Dette har jeg troet at burde anføre ligeoverfor de Yttringer, som ere faldne fra den ærede Folkethingsmand for Veile Amts 2den Valgkreds, og i Kraft af, hvad jeg har været med til at gjøre i denne Sag under dens Behandling i tidligere Aar, — jeg har været Medlem af alle de i saa Henseende nedsatte Udvalg, — har jeg ikke villet lade den Sætning staa uimodsiget, som Betænkningen indeholder, at Flertallet som Undskyldning for ikke at have behandlet denne Sag, anfører, at

det ikke har haft Tid dertil for andre Sagers Skyld; thi denne Paastand er ikke rigtig.

Berg: Jeg skal ikke opholde Thinget ved en Illustration af de Tal, det ærede Medlem anførte; men jeg skal forøvrigt nedlægge en Indsigelse imod, at der i disse Tal er et eneste Bevis imod, hvad jeg har sagt. Jeg skal kun foreløbig udtale — jeg har forlangt Ordet og venter at faae det efter Orden — at, naar det ærede Medlem gjentagne Gange har sagt, at Hæruvalgets Formand har negtet Udvalgets Medlemmer Protokollen, maa dette være beroende paa en fuldstændig Misforstaaelse, thi det er ligefrem Usandhed.

Formanden (Krabbe): Der laa i Udtrykket „Misforstaaelse“ en Forklaring af Ordet „Usandhed“, som jeg derfor kan lade passere.

Dinesen: Jeg haaber, at andre Medlemmer af Mindretallet ville føre Bevis for, at det er rigtigt, hvad jeg har sagt.

Havn: Jeg skal ikke forlange Diskussionen videre. Efter den Maade, hvorpaa den sidst er bleven ført, tror jeg ikke, der vil komme noget Udbytte ud af dens Forlængelse. Jeg vil derfor blot gjøre opmærksom paa, at enkelte af de Paastande, som jeg har gjort, ere rigtige. Det er, uagtet det er en temmelig ligegyldig Sag, rigtigt, at Udvalgets Flertal har foreslaaet 3 Kapitainer mindre, end der er efter den nuværende Lov. Jeg gjentager, at det er en ligegyldig Sag; men da jeg har sagt, at det er Tilfældet, og jeg kan regne Noget, vil jeg dog nok soutenere det. Jeg vil bede den ærede Ordfører om at rette mig, hvis det er urigtigt, hvad jeg siger. Udvalgets Flertal har i Alt foreslaaet 40 Kapitainer; til Fortasdelingen antager det, at der skal benyttes 5, og 5 fra 40 kommer 35; til Sømineafdelingen er der forudsat 4, og 4 fra 35 kommer 31; den gjældende Lov har 34, og 31 fra 34 kommer 3; jeg veed ikke, om den Regning er rigtig? (Ordføreren: Ja, den gjældende Lov, men Regningsforslaget!) Det er den gjældende Lov, hvorefter det hele Tiden har været sammenholdt. Der er en anden Ting, som ogsaa beror paa et lille Regnestykke, hvilket dog ikke er vanskeligt. Naar man benytter 4 Merganges Mandstab til at besætte Flaaden med, men gjenindfalder hvert 3die Merg Mandstab, er det aldeles tydeligt, at der ikke kan gaa mere end 2 Merg fra den sidste Dvæls, indtil